

IN DE RIJ

Vandaag is het een speciale dag.
Otto gaat naar school.
Op zijn rug hangt een boekentas.
Die is nieuw.
In zijn tas zit ook een nieuwe etui.
Daarin zit:
Een potlood.
Een gum.
Een blauwe pen.
Een zwarte pen.
Veel kleurpotloden!
En natuurlijk ook zijn favoriete puntenslijper.

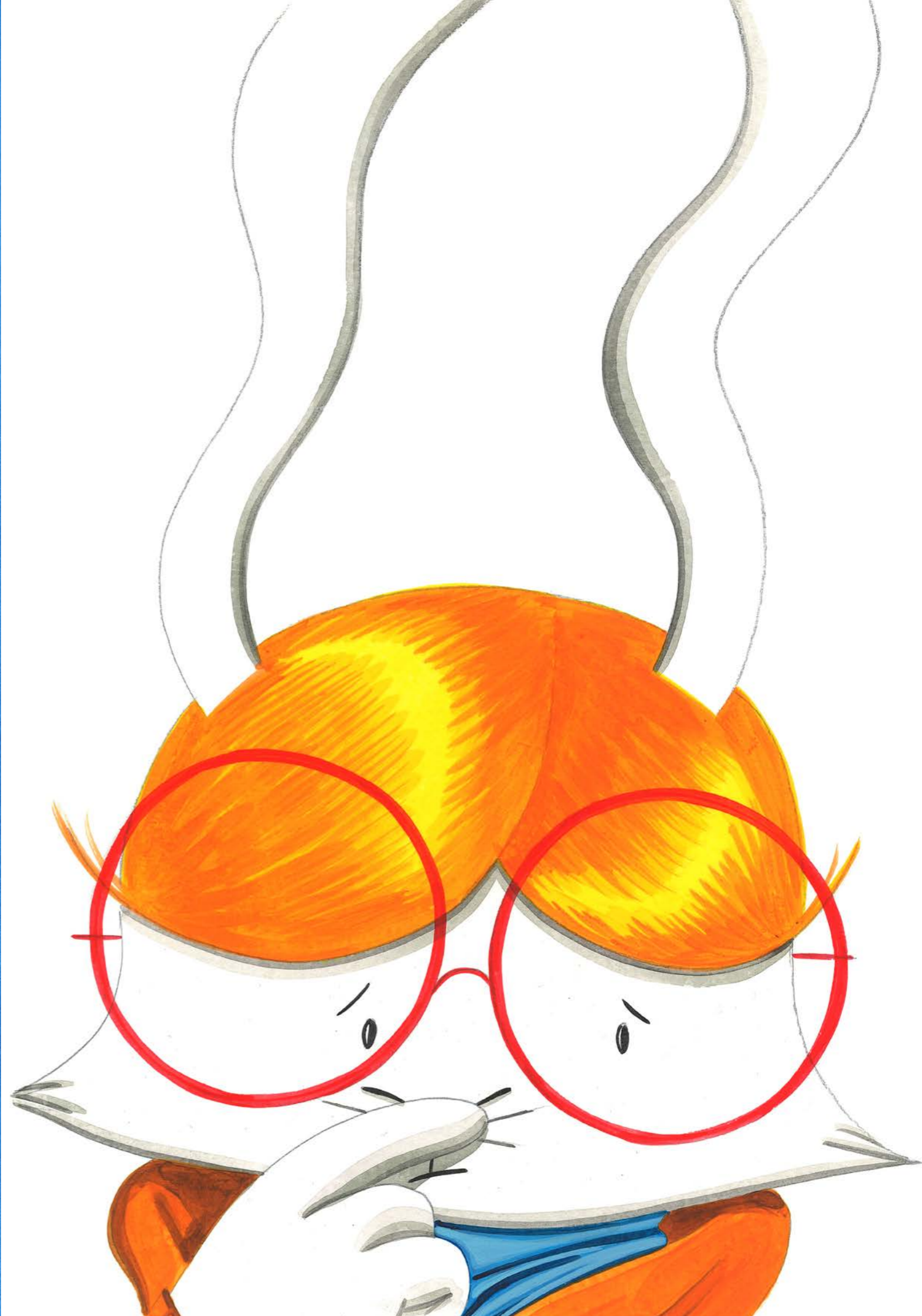
Kijk maar rustig rond, zegt papa.
Otto staat voor een hoge poort.
De schoolpoort.
Daar staat hij samen met veel andere kinderen.
De school kent hij al.
Alleen de klas verandert.
Otto's broers en zussen zijn er ook bij.
Ze zitten in andere klassen.

Hoe zou de klas eruitzien?
Waar mag hij zitten?
Naast een raam?
Bij een deur?
In de zon?
Uit de zon?
Voor in de klas?
Achter in de klas?
Naast wie?
Naast Georges?
Oh nee, dat wil hij niet.
Georges is stout.

Otto zucht.
Zal hij alles wel kunnen?

Mama wrijft over zijn oren.
'Rustig, jongen, het komt goed.'
'Stap voor stap,' sust papa.
Papa en mama mogen niet mee naar binnen.
Ze mogen Otto alleen brengen.
Dat is zo afgesproken.
'Klaar voor je nieuwe juf?' vraagt papa.
'Ja,' zegt Otto zacht.
Maar zijn oren zeggen nee.

Hij denkt weer aan vorig jaar.
Toen zat hij bij juf Magda.
Juf Magda is lief.
Ze kent Otto goed.
Zijn kriebeltjes en wiebeltjes.
Soms was het druk in de klas.
Dan mocht hij een schriftje brengen
naar meester Staf.
Aan de andere kant van de school.
Even alleen in de gangen.
Even geen lawaai.

Rust.